

CAFE ZONDER BIER

Het weer een week op voorhand voorspellen is tegenwoordig gemakkelijk met al de technologie die kan gebruikt worden.

Dat we allen ooit moeten gaan is geen voorspelling maar een zekerheid.

Dat onze vinkjes volgend seizoen 600 en meer zullen zingen is een wens.

En dan hebben we nog het gokken voor als ge iets niet weet maar toch een antwoord wil geven.

Wat nog overblijft zijn leugens maar liegen doen vinkeniers niet... allee soms voor de goede zaak?

Met de chaotische toestanden van tegenwoordig en het uitblijven van oplossingen denk ik toch wel eens aan vroeger. Alweer, maar met plezier, het helpt!

Neem nu Bobbejaan Schoepen. Hij had ooit, in de jaren stillekes, een hit met 'Een café zonder bier'. Op het eerste gezicht onmogelijk, hoho!

En een land zonder elektriciteit, gas, ...? Alles is mogelijk en ook de onmogelijkste zaken worden plots werkelijkheid. De tol van de vooruitgang en moderne tijd of leiders die kikken op het lijden van anderen?

Wereldleiders? Geen gewestleiders hé!

Hoe erg we vroeger op ons eigen moesten rekenen, hoe meer we nu van alles afhankelijk zijn. Kwetsbaar en vaak zonder klaarliggende oplossing. Eigenlijk triest, heel triest.

Louis Neefs zaliger was ook zo een helderziende zanger. Denk aan zijn lied '*Laat ons een bloem en wat gras dat nog groen is, een boom en het zicht op de zee ...*'. Had hij gelijk of had hij gelijk?

Die goede oude tijd was dan toch niet zo slecht. Moeilijker, maar eenvoudig. De grootste behoeftes werden uit de natuur gehaald zonder deze te beschadigen of leeg te roven.

Ook voor onze hobby, het vinken zetten. Als ik het mij nog goed kan herinneren stond er bijna bij iedereen een volière of puntmuit. In huis hoorde men een waterslager zingen.

Bij de vinkeniers hingen de kooien aan een vijfduimer tegen de muur onder de neusdrup. Het oeroude jacht- en vanginstinct was nog niet gesmoord en steeds terugkerend en zelf bedruipend. Alleen zaadmengelingen kwamen van de vogelmarkt of handelaars in brand- en meststoffen die dit als nevenproduct verkochten. Vogels die ziek werden hadden weinig kans om deze te overleven.

Misschien alleen middeltjes 'van horen zeggen' en later van 'Reporter 13' hadden soms resultaat. De kooien werden zelf gemaakt in functie van het voor handen zijnde hout, meestal komende van buiten dienst gestelde meubels. Wie het zich kon permitteren kocht olmenhout. Toen nog betaalbaar en geen

bedreigde houtsoort, nu goud. Al de rest was handwerk en vakmanschap. Soms wat ruw en een beetje scheef maar niemand nam daar aanstoot aan. Men kon echt zijn tijd nemen en vullen; het was een hobby in de hobby. Wie het niet heeft meegemaakt, kan het zich ook niet voorstellen. Ze zouden denken dat de slavernij toen nog bestond. Vandaag is alles gebruiksklaar te koop, perfect volgens regels. Binnen het uur bent u geïnstalleerd en vooral veel geld kwijt.

MAAR er is een grote **MAAR**!

Om dit alles te produceren is er veel, heel veel nodig. Zaken waaraan ze ons verslaafd en afhankelijk hebben gemaakt. Primaire behoeftes zoals elektriciteit, brandstof en grondstoffen zijn in handen van multinationals. Zij beslissen of u datgene wat zij u konden verkopen ook nog door u kan gebruikt worden. Geen geld, geen stroom. En dat is maar één van de voorbeelden.

Weet u nog 1972: de afschaffing van de vogelvangst? De dood van de vinkensport dachten velen. Maar ze hadden het mis want de vinkeniers waren gewoon van hun plan te trekken en gingen de uitdaging van de kweek aan. Met succes.

De hedendaagse problemen zijn van een andere orde... **ERGER, WE WORDEN GEGIJZELD DOOR EEN VOLK WAARVAN DE LEIDER NOG IN DE MIDDELEEUWEN LEEFT!** Neem maar uw geschiedenisboek en leg er de krant van vrijdag 30 september naast; op het paard en de raket na, zijn de denk -en handelwijzen heel herkenbaar. Zeker weten!

De hele geschiedenis al is doorspekt met oorlogen om grond, grondstoffen, brandstoffen en macht. Grondstoffen en brandstoffen worden nu aangewend als wapen om dat te doen wat 'den Dolf' voordeed... verliezen! Raar, maar de gekende dictators waren allemaal kleine mannekes: Napoleon, Dolf, Poetin, Frans... dat is er enen uit mijn straat. Ik lig er meer wakker van dan destijds van de afschaffing van de vogelvangst, hoho.

Gaan we honger of kou lijden deze winter? Neen. Want wij vinkeniers zijn opgegroeid in een wereld waar iedereen zijn plan moest en kon trekken. We leerden allemaal het verhaal van 'De krekkel en de mier' en begrepen het. Niemand lachte ermee!

Op mijn tiende stuurde mijn pa mij naar de kolenboer met een bestelling voor zeshonderd kilo kolen voor de Leuvense stoof en dit in een droge zomerperiode. Want dan lagen de kolen en zakken droog. Win-win.

's Anderendaags stopte het oud legercamionneke al voor de deur met baas De Vos aan het stuur en achterop twee 'low-budget' sjouwers die op alcohol en droge worsten draaiden en het hele jaar 'Zwa... Pi...' speelden. Allee, voor de kinderen toch. Terwijl de baas een druppel dronk en de centjes ontving (belastingen in of?), sleurden de mannen de kolen naar het kolenkot hopend dat de fles nog niet leeg was. Zo was het, iedereen content en veilig voor de toekomst. Ouder maar niet slimmer wordend, zag ik dit alles evolueren. Dan volgden de 'eitjes' voor de 'continue', de antraciet voor de zelfvullers, de mazoutvuren, centrale verwarmingen, elektrische toestanden, zonnepanelen, warmtepompen...

Gedaan met kolen en stoofhout kappen, het mag niet meer. Niemand doet het nog, kan het mogelijks niet en is meegaand in de 'flow'.

Tot 2022; het onmogelijke in een beschaafde wereld gebeurt en iedereen - lees de werkende of werkzoekende (?) mens - wordt in de verdediging gedrukt en

moet zichzelf terug uitvinden wat de primaire levensbehoeften betreft. Eten, drinken, grondstof, brandstof, gas, elektriciteit... schiet er nog iets over? Kolen bij De Vos kan ik niet meer bestellen want de ondertussen 'brandstoffenreus' heeft de zaak verkocht. Kolen stoken mag niet meer en Belgische kolen bestaan niet meer. Alleen nog rode, groene en bloemkolen. Hout kost goud, gas kan je alleen nog geven met uw auto... Miserie.

Terwijl ik dan naar mijn vinken kijk, zij naar mij en denkend: *"Den dienen ziet er maar kouwelijk uit"*, dan denk ik: **"Had ik ook maar pluimen!"**

Daar zo eens een klapke over doen, dat lucht op. En uitwisselingen van ideeën brengen soms oplossingen. In mijn gewest is er om de twee dagen vergadering in het lokaal van 15.00 u tot 19.00 u. 's Middags koude schotel, tot elf uur in bed blijven en om 22.00 u er terug in. Voeten insmeren met tijgerbalsem, regelmatig in de wachtzaal gaan zitten bij meneer docteur en iedereen laten voor gaan en dan weg... Vinkenmuiten opstoken? Neenee, de binnendeuren en deurlijsten (gezien op TV-Brussel). Ge ziet het, kansen genoeg om de winter te overleven! Ik ben alvast zeker, want als er dat iemand leest van een psychiatrische instelling zit ik een paar maanden warm met kost en inwoon, hoho.

Oei, hopelijk valt het lokaal niet zonder bier!!!

Lucien van Gent